

**Acta Plenari Extraordinari Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels Animals
11.03.2019 -Saló de Cròniques- Plaça Sant Jaume s/n**

Assistents:

Sr. Frederic Ximeno	Comissionat d'Ecologia -Vicepresident 1r del Consell
Sra. Anna Mulà	Vicepresidenta 2a del Consell
Sr. Carmen Maté	Directora de Serveis de Drets dels Animals
Sra. Anna Ortonoves	Cap del Departament de Gestió i Protecció dels Animals
Sr. Santiago Alonso Beltran	Grup Municipal de Ciutadans
Sr. Alberto Lacasta	Grup Municipal del PSC
Sr. Pere Casas	Grup Municipal CUP Capgirem Bcn
Sr. Jordi Martí Galbis	Grup Municipal Demòcrata PdeCat
Sr. Jordi Coronas	Grup Municipal d'ERC
Sr. Josep Jordi Gimeno	Guàrdia Urbana
Sra. Anna Abad	Animal Help
Sra. Alexandra Cebamanos	Associació Amics i Voluntaris del CAACB
Sra. M. Eulàlia Trias	Associació Amics i Voluntaris del CAACB
Sra. Yolanda Valbuena	Fundació Altarriba / ICAB
Sra. Tere Rodríguez	Corazón de Paloma
Sr. Alexis Calvo	Corazón de Paloma
Sra. Teresa Martí Ramon	ASBAC
Sra. Olga Torras	Libera
Sra. M. José Mata Montero	Intercids
Sra. Magda Giol i Mitjans	Barcelona Gat i Gos
Sra. Yolanda Van Amersfoort	Plataforma Gatera / Gats de Gràcia
Sra. Rosa Sagués	Associació Udols
Sra. Àngela Coll	Espai Gos Bcn
Sra. Araceli Tembleque	Progat Catalunya
Sra. Carla Cornella	FAADA
Sr. Iván González	Associació per la Protecció dels GPP'S
Sra. Gemma Segura	AVDA
Sr. Rafael Álvarez Ochoa	Bombers de Barcelona
Sr. Manel Zafra	Lliga Protectora de Barcelona
Sra. Carme Méndez	FEDAN
Sr. Manel Cases	ADDA
Sra. Rosario Perea	SOS Hurones
Sra. Anna Serra	Direcció de Servei de Drets dels Animals
Sra. Núria Segarra	Direcció de Servei de Drets dels Animals
Sr. Francesc Robredo	Departament de Gestió i Protecció dels Animals
Sr. Joan Vallbona	Secretari del Consell

Hora d'inici: 17.30h

Ordre del dia:

Únic.- Petició de l'entitat AVDA i 14 entitats signants més, per tractar en sessió extraordinària la situació del CAACB.

Sr. Frederic Ximeno, Vicepresident 1r del Consell:

Dona la benvinguda a aquesta sessió extraordinària del CMCDPA, a continuació dona la paraula al Secretari perquè ens situï en el marc de la convocatòria, com hem arribat fins aquí i quines son les regles del Consell Municipal.

Sr. Joan Vallbona, Secretari del Consell:

Aquesta sessió extraordinària del Consell, i d'acord amb el que indica el Reglament del Consell, se celebra a petició d'una entitat i ha estat referendada per 2/3 parts de peticions, de forma normativa i validades aquestes peticions. Aquesta circumstància ens obliga simplement a tres recordatoris de funcionament:

1. Aquesta sessió se celebra estrictament pel punt únic pel qual ens trobem aquí. Si algú considera que hi ha algun altre tema important, jo el que faré, al llarg de la sessió, és prendre nota per passar-ho a la propera Sessió Permanent, que és la que, com ja sabeu, construeix l'ordre del dia del següent plenari. Ho dic perquè si hi ha algú, li demano que tingui a bé passar aquest tema per un altre moment que no li sembli estrany. Es prendrà nota per tal que la Comissió Permanent decideixi en quin àmbit es discuteix.

2. L'associació AVDA, que és qui ha fet la petició, tindrà inicialment més temps, per tal que pugui exposar el contingut de les seves qüestions i, en acabat, el que farem és limitar les altres participacions a 2 minuts, que creiem que és suficient per expressar una idea. Si alguna persona es passa una mica no passa res, penseu que aquest timing és a fi de bé per tal que tothom pugui parlar i intervenir.

El Secretari dona la paraula al Comissionat, Sr. Ximeno, que al seu torn recorda que AVDA ha estat la impulsora d'aquesta convocatòria i com deia el Secretari, després obrim torn a altres entitats que han recolzat la convocatòria i evidentment a totes les entitats del Consell.

Sra. Gemma Segura, AVDA:

Moltes gràcies, i moltes gràcies sobretot a totes les entitats que ens van recolzar per poder fer aquest Consell Extraordinari, i també gràcies a les persones que han vingut a recolzar altres entitats perquè veuran *in situ* el que nosaltres venim a demanar, així com les explicacions que demanem en referència al que vam exposar en el comunicat que vam enviar.

En primer lloc, dir que les voluntàries que formem part d'AVDA portem molts anys lluitant per tal que les condicions en les quals es troben els gossos i gats aollits en el CAACB millorin.

Per tant, nosaltres no som cap enemic, nosaltres farem el possible per ajudar que el CAACB funcioni i si necessiten ajuda també la donarem. Hem tingut moltes reunions, no tantes com les que hauríem volgut, i moltes promeses que molt poques vegades s'han fet efectives. Dir-vos

que durant aquest any és cert que sí que hi han hagut millores respecte a la Gatera, o respecte a l'horari, el qual s'ha ampliat, era un tema que demanàvem i és veritat que en això s'ha millorat. Però el que ens porta avui aquí, d'acord amb l'ordre del dia, és la situació del CAACB, el sacrifici, perquè no creiem que sigui eutanàsia, que quedi clar, d'en Tayson i en Violín.

La decisió d'aquesta mesura va fer que AVDA digués prou i que així no podíem continuar. Nosaltres hem intentat sempre parlar, sempre demanar explicacions, i quan hem demanat una cosa, que hem demanat per correu, se'ns ha ignorat, una o dues vegades.

Si us sembla bé farem preguntes i si us sembla bé al finalitzar ens doneu resposta.

Primer de tot dir que aquesta decisió del sacrifici es va fer d'amagat i no se'ns va informar en cap moment i ens vam assabentar perquè els vam trobar a faltar en el CAACB, i que, fins i tot nosaltres preguntant a la gent, aquesta no en sabia res, i preguntant als treballadors ens van dir que no sabien res, i preguntant i preguntant van dir que estaven sacrificats, i fins i tot preguntant la data del sacrifici no vam saber ni la d'un ni la de l'altre.

Vam demanar urgentment, després de saber-ho, que se'ns donés les explicacions, perquè creiem que com entitat i com a voluntaris que treballem directament amb els gossos ens mereixem aquesta consideració, i a més portem molts anys demanant-ho, que si passa una cosa d'aquestes se'ns informi. Vam demanar l'informe etològic-veterinari dels motius del sacrifici. Aquesta reunió es va demanar per mail el 27-12 i es va convocar un 25 de febrer, juntament amb l'associació de GPP'S. L'informe que ens faciliten dista molt de la realitat. Us informo del que ens van passar -segurament també a altres entitats-, l'informe explicava com era el gos Tayson, que quan va entrar tenia 6 anys, i el sacrifici va ser amb 9 anys:

"L'animal va ser entregat pel seu propietari seguint indicacions de la Guàrdia Urbana. Segons va explicar el seu propietari el gos havia mossegat la seva mare produint-li ferides greus, l'entrega es produeix amb el morrió posat i l'animal es posa en una gàbia".

Tenim dubtes de si s'ha parlat amb la mare del propietari, sabem que el propietari tenia problemes, era toxicòman, etc. Per tant, està clar que millor que el gos estigués en el CAACB.

"Des del moment d'arribar el gos al CAACB amb el Servei d'educadors i el Servei d'etologia va ser tractat per problemes conductuals de l'animal. Va ser necessari durant mesos subministrar-li medicació diària dirigida a la modificació de conducta."

Sabem que al principi tenien por i es feia a través de la gàbia. No sabem si tenien regulada la medicació a través dels mateixos etòlegs i educadors, doncs a ple estiu el gos estava a ple sol amb 6 o 7 mosques al nas i ni s'immuntava, això ho pot corroborar molta gent.

"Durant els 4 anys que l'animal ha estat allotjat al Centre no s'ha pogut fer una mínima manipulació bàsica ja que mostrava agressivitat manifesta vers als treballadors."

Només dir-vos que mentre ha estat allà, educadors i cuidadors el treien a passejar, també hi havia voluntaris que el treien i no havia cap mostra d'agressivitat, excepte amb una educadora, es veritat, que li va fer un mal gest, i a partir de llavors va tenir-li respecte.

Aquí -referint-se a l'informe- afegiu més coses sobre el Tayson, i totes són referents a la conducta, al comportament del Tayson. Però resulta que en les dues darreres línies del text hi poseu:

"...el darrer any els problemes de dolor articular, tipus artritis, artrosi, degut a l'edat es van agreujar produint-li episodis dolorosos recurrents de duració variable, un mes, dos setmanes, mes i mig, que afecten de manera greu el seu benestar i la seva qualitat de vida."

Si per això se'l sacrifica, per què és necessari tot l'informe anterior? Nosaltres som els primers que si un gos està patint, som els primers que entenem l'eutanàsia, però per què tota aquesta justificació d'un gos que simplement va tenir aquest problema? Un gos que portava 4 anys en el CAACB que ha anat passant d'un lloc a un altre, per millorar conducta, tot el que vulgueu, si, però per què tota aquesta justificació? si, després se'l sacrifica perquè té problemes...

El Juan Carlos, que era qui tenia tracte diari durant aquests dos anys a Help Guau, no ha pogut venir, i es disculpa, perquè li hagués agradat, ha fet un text que espero poder llegir, perquè és molt emotiu, jo no vaig poder tenir el gust de tractar amb aquest gos, més que tot pel que es deia; *"vigila que mossega, és agressiu..."* quan et diuen totes aquestes coses, com a voluntari també li tens respecte, i, efectivament, no faràs res que no et diguin els educadors, els veterinaris, o els etòlegs.

A continuació la Sra. Segura llegeix el text del Sr. Juan Carlos:

"Tayson era un American Stanford de mediana edat, tendria unos nueve años cuando fue sacrificado, Tayson era un perro precioso, color gris y manchas color crema, fue un perro sin suerte, la mitad de su vida, sus primeros años, fue maltratado por su dueño, un toxicomano, que nunca le dió cuidados ni cariño, la otra mitad, los últimos 4 años, los pasó practicamente todos encerrado en una jaula, solo salía de su cautiverio unos 20 minutos por semana, con suerte dos paseos a la semana, el resto, jaula..."

La Sra. Segura diu; com pot millorar així un gos?, però això no és només en aquest cas.

"...Tayson no era simpático ni juguetero, tampoco era cariñoso, de semblante serio, noble y orgulloso, podía verlo siempre esperando, con una mezcla de resignación y ilusión su paseo semanal, aprovechaba cada segundo del paseo, oliendo y olfateando sin parar, excavando, rebozándose en césped, tierra o barro, lo mismo daba, solo quería impregnarse lo máximo posible de libertad, esos minutos semanales. Tayson nunca tuvo una manta o caseta en su jaula..."

La Sra. Segura s'emociona i continua la lectura un altra senyora que no s'identifica:

"...las destrozaba, era su manera de protestar, como diciendo; si tengo que estar encerrado, soy capaz de pasar frío, soy capaz de pasar esto y más. Tayson no hizo nunca daño a nadie, los últimos dos años lo paseé semanalmente y nunca tuvo un mal gesto hacia mí. Tayson era un perro del montón, de difícil adopción por su raza, edad, y manera de ser, pero no merecía morir así, solo.

Estar hoy aquí en el Ayuntamiento de Barcelona recordando a este perro, a un perro del montón, antipático y cabezón, significa mucho, significa que nos acordamos de todos y cada uno de los perros que todos los días mueren o son sacrificados en este país ante la más absoluta indiferencia de las Administraciones y de la sociedad, significa que nos proponemos superarnos y mejorar como personas, ser más empáticos, sensibles y solidarios con los animales que dependen de nosotros. Tayson; nos acordamos mucho de tí, perdón por no haberlo hecho mejor, lo siento amigo, descansa en paz".

Sra. Gemma Segura, AVDA:

Tema Violín, un altre desgraciat. El gos Violín posa que era un mascle mestís, que va entrar al CAACB, perquè van tenir una denúncia on deia que estava el gos abandonat en una terrassa plena d'excrements i amb manca d'atencions. Ens diuen que la Guàrdia Urbana va poder parlar amb els propietaris del gos i van manifestar que no es podien fer càrrec, perquè l'animal mossegava tant la propietària com la seva família.

Durant la seva estada al CAACB l'animal va presentar episodis de quadres digestius -la Sra. Segura indica, en cap moment agressius- que es van tractar sempre amb sedació de l'animal per a fer-ne la diagnosi. En els darrers mesos de vida del gos el seu problema d'agressivitat es va agreujar.

La Sra. Segura afegeix, normal, després d'estar una setmana en una gàbia, sabem quines són les seves necessitats, oi?

El mes de juliol va mossegar un voluntari perquè no sabia que aquell gos no es podia manipular, no ho sabia però sí que hi havia les recomanacions que no es podia manipular, que no se li podia posar l'arnés, el noi o la noia li va posar l'arnés... i l'endemà va mossegar a l'educadora, per què va mossegar l'educadora? Perquè l'arnés el tenia a mitges i, per tant, li estava intentant posar l'arnés.

El mes de desembre va mossegar el cuidador especialitzat d'Argentona que tenia regularment el gos, un noi que constantment té mossegades, igual que tenim nosaltres.

Un cop valorats els antecedents i segons la legalitat vigent va determinar que l'animal suposava un risc important per la seguretat dels seus cuidadors i es procedeix a la seva eutanàsia.

Sabeu quants animals s'haurien d'eutanasiar ara mateix, només per això?

Sabeu quants animals ens han mossegat i no han sigut eutanasiats?

I a més, aquest gos sortia un cop cada 10 dies. Quan va fer la primera mossegada no va sortir, no s'atreveien a entrar, normal, també ho entenc, però se suposa que hi ha uns educadors, uns etòlegs. Tenim el testimoni de tres voluntàries que treien a passejar el Violín:

"Era un gos amb el qual en el CAACB no hi havia problema per posar-li la corretja perquè l'arnés ja el tenia posat. No s'apropava als voluntaris, als gossos els ignorava bastant, li agradava olorar, i li cridava l'atenció tot el que hi havia al seu voltant. No tenia problemes amb ell durant el passeig, això sí, no li agradava que li toquessin l'arnés. Quan estava a Help Guau estava més tranquil perquè l'espai era més gran, hi havia menys gossos durant el passeig. Simplement costava la manipulació com altres gossos que tenim al CAACB. I que millorava si et coneixia.

Un cop va mossegar perquè el manipulaven de manera errònia, i ja no va sortir durant temps de la gàbia, i va tornar a mossegar degut a l'estrès".

Faré 2 preguntes que espero que més endavant es responguin:

On estan els informes etològics sobre el comportament o atac greu d'aquests dos gossos? No els tenim. Tenim només el que acabo de llegir però l'informe etològic o veterinari no el tenim. Va ser Ethogroup, que tenia el contracte amb el CAACB encara, oi? No sé si van signar l'informe o no.

Com és que no es va informar de l'estat del Tayson per poder fer difusió i donar-li una oportunitat de ser acollit com s'ha fet amb tots els gossos?

Quan hi ha un gos amb problemes de tipus físic o del que sigui, s'informa als voluntaris perquè hi hagi algú que el pugui acollir. Si era així la realitat, per què no s'informa? Per què no hi ha transparència amb aquestes informacions? Perquè ens sentim un zero a l'esquerra quan som els primers que estem allà cada dia si podem, recolzant els gossos?

Es van realitzar sessions de canvi de conducta que permetessin evitar el sacrifici del Violín? Un cop va mossegar, algú va fer alguna cosa perquè aquest gos es reconduís? Qui va signar les eutanàsies en dues setmanes?

Com poden imaginar, no ens podem creure, després de tot això, que aquests dos sacrificis han sigut justificats, sinó una mesura per fer front a la superpoblació.

Gràcies a això, gràcies a saber el sacrifici del Tayson i el Violín, s'han pogut aturar més sacrificis, que mai sabrem si han sigut certs o no.

Demaneu que, abans de procedir a un sacrifici, a causa d'un comportament agressiu, es presenti a les associacions col·laboradores un informe etològic, signat per un etòleg extern, especificant la impossibilitat de dur a terme una modificació de conducta, ja que l'OPAB no és imparcial, sabem que l'OPAB són els mateixos que treballen al CAACB, per tant, és el mateix.

I en cas que hi hagi problemes de salut, que es faci difusió igual que s'ha fet amb altres gossos, per tal que els últims dies, si és que no pot millorar, els pugui passar tranquil en una casa que el pugui cuidar com es mereix i que l'últim dia no sigui amb una injecció en una gàbia.

Això és referent al cas Tayson i Violín. Va ser quan vam dir prou perquè no se'ns havia escoltat, i, quan se'ns ha escoltat ha sigut per dir, sí, sí, sí.. i passem.

Actuacions i mesures:

L'Ajuntament ens va passar els indicadors de gestió on s'al·legava que *"El 31 de desembre el CAACB té sota la seva custòdia un total de 216 gossos, dels quals 87 allotjats a Argentona per no disposar de suficient espai. A final de novembre ha començat una rotació entre els gossos dels 2 Centres"*.

La Sra. Segura diu: La rotació no sé amb quins criteris, perquè hi ha gossos que porten més de 2 anys allà i encara no han tornat, ja que la saturació de la cabana és evident.

"El seguiment dels gossos al Centre comença el dia que té lloc la seva entrada, i es basa en el seguiment de la seva conducta i estat de salut diari ja que és un aspecte clau per poder atendre l'animal amb garanties de seguretat per a les persones que en tinguin cura, i és un aspecte igualment clau per a la seva adopció amb garanties de seguretat i èxit d'adaptació. El seu seguiment és diari, tant per als gossos de Collserola com per als d'Argentona."

A Argentona hi ha de manera fixa una educadora canina, un suport professional per passejar gossos de conducta complicada i s'hi desplaça un veterinari un cop per setmana i, si cal, més."

Perfecte, però sabeu que els educadors que van allà tenen dies de festa, doncs bé, aquests dies de festa no estan coberts. Si el passejador té dies de festa, no es cobreix i aquells dies no surten a passejar.

Un gos no té prou amb l'alimentació i els serveis veterinaris. El passeig diari és importantíssim per al seu benestar físic i psíquic. És evident que un gos que no surt de la gàbia no es pot tractar amb èxit per problemes de conducta. És impossible.

Volem saber quantes hores dediquen les educadores als problemes reals de conducta que hi ha, mentre altres gossos estan empitjorant com a conseqüència de no sortir? Qui fa el seguiment diari de la conducta i l'estat de salut de tots els gossos?

Ja s'ha normalitzat que els gossos acompanyats al CAACB no surtin tots cada dia, inclòs els caps de setmana, quan abans era impensable, tot i haver augmentat l'hora de passeig, que és una cosa que els volem agrair, tot i haver augmentat una hora, no surten tots els dies, ni els caps de setmana com deia, això no havia passat mai.

Demanem més personal de passeig, perquè veieu que nosaltres no estem en contra del personal, al contrari, estem demanant més personal per tal que recolzi, per garantir que els gossos puguin sortir cada dia, independentment de la tasca que faci el voluntariat, perquè els voluntaris no estem fent una feina, estem col·laborant o complementant una feina. Si hi hagués més personal, nosaltres faríem que els 30 minuts de sortida cada dia no fossin 30 minuts sinó que en fossin més.

Qui no voldria això per al seu gos, o per al meu gos, si potser estic malalt i el tenen al CAACB?

Gossos derivats a Help Guau:

Actualment els gossos derivats a Help Guau no només han perdut el contacte amb els voluntaris que els treien normalment al CAACB, i la possibilitat de relacionar-se amb els gossos durant el seu passeig, sinó que el seu passeig també s'ha reduït a 30 minuts cada 7-10 dies, i no tenen contacte visual amb altres gossos perquè viuen en gàbies individuals.

Al principi ens van dir, tranquils, van a Help Guau, tenen patis. On estan els patis? Han desaparegut, sabeu que són? Son gàbies on hi ha tots els gossos que vénen del CAACB. Tenen negoci.

Inicialment ens prometien que sortirien un cop al dia i podien anar als patis. Patis per poder allotjar ara els 90 gossos que estan allotjats allà.

Allà en general s'han enviat els gossos que tenen problemes de conducta o són menys adoptables. Estem bojós? Si sabem que els gossos si surten dia si i dia no, ja tenen problemes, aleshores els que tenen problemes de conducta al CAACB què fem? els portem a Help Guau, on surten cada 6-7 o 10 dies? Ideal.

Els pocs voluntaris que els passen han de fer un viatge d'anada d'uns 40-50 minuts només per 2:30h de voluntariat. Es perd molt temps entre passejos perquè no ens permeten agafar el gos directament de la gàbia com es fa al CAACB i només et dona temps per passejar 3 gossos més o menys.

Per què els gossos que tenen problemes de conducta s'envien a Help Guau quan són els que necessiten més atencions per reconduir-la?

Com és que els gossos que van a parar a Help Guau empitjoren? Quin cost suposa per gos tenir-lo a Help Guau? Perquè suposo que s'estan forrant.

Demanem:

Augmentar el nombre de passejadors fins que s'aconsegueixi que tots tornin al CAACB o tinguin la sort de ser adoptats.

Augmentar l'horari de passeig i la cobertura d'assegurança de la responsabilitat civil, perquè ens diuen que no podem entrar a les gàbies a treure els gossos perquè la responsabilitat civil que té el mateix Centre no ens cobreix.

Aquestes dues mesures que demanem podrien ser mesurables en el CAACB, perquè precisament el CAACB és el client núm. 1 de Help Guau.

Llei del Voluntariat:

El CAACB segueix plantejant activitats extremes que no surten de les mateixes entitats adherides. Tenim clar que al CAACB vam tirar endavant amb el Pla del Voluntariat quan sabeu que a moltes altres protectores o Centres d'Acollida ho porta només una entitat, però vaja... se suposa que aquestes activitats les han de fer les entitats col·laboradores, doncs resulta que a la platja, la sortida a Montjuïc, la sortida a Can Jané, que es necessita transport i que no surten de les pròpies entitats són del propi CAACB.

Ells proposen les activitats i ens diuen quin és el voluntari que pot anar de la nostra entitat. Això no tenim molt clar que sigui lògic o normal que ho hagi de portar el CAACB, el CAACB no hauria de fer res de tot això.

El que passa és que, efectivament, aquests diners que costaria un transport els té el CAACB. Per què els diners del pressupost no ens el donen perquè les entitats puguem portar tot això a terme com fan altres protectores? on l'entitat que porta el conveni del voluntariat porta tota la gestió, té un pressupost i diu: contractarem un coordinador de voluntaris, contractarem un passejador, o material, això ho porta la mateixa entitat que col·labora.

Nosaltres no, som 5 o 6 entitats on el coordinador de voluntariat, que la seva feina que havia de fer era passejar gossos, ara es dedica a fer gestió de voluntariat.

Es va plantejar una activitat que havia de sortir sí o sí del CAACB, que era passejar gossos de Help Guau durant dues hores, una activitat molt xula, etc. però a veure:

Si un voluntari pot treure 3 o 4 gossos, ens estan dient que aquesta activitat de treure gossos en l'horari de voluntariat, on 3 voluntaris podien passejar 12 gossos, ara aquests 3 voluntaris en 2 hores passegen 2 gossos, si ja costa pujar a fer de voluntari a Help Guau, imagineu-vos fer passejos de 2 hores, i potser fins d'aquí 1 setmana aquest gos no tornarà a sortir i els altres es quedaran sense sortir.

S'ha fet una despesa inútil d'armilles per posar únicament de quina entitat es forma part quan la tasca és la mateixa, què es pretén amb això? Dividir el voluntariat? Es vol deixar clar qui és d'AVDA, qui és dels GPP'S, etc. És molt lleig això, oi? quan tots fem la mateixa activitat.

Això sí, ens hem gastat tots aquests diners que m'agradaria saber la quantitat que és, tot això per posar ben gran de l'entitat que som. Qui divideix el voluntariat?

Una altra despesa, una Coordinadora d'activitats, que se suposa que organitzem o fem les entitats. No se sap què fa, bé sí, ens posa en contacte amb les educadores quan s'han de fer les activitats, és una persona intermediària quan de fet podríem parlar directament amb aquestes persones. També informa els coordinadors si hi ha tingut alguna incidència amb algun voluntari, també si han fet alguna infracció, i de molt greus, etc.

Sobretot, per exemple, quan algú ha passejat un gos, i és la primera vegada que el treu en el CAACB i dona la casualitat que ha mossegat un adoptant que hi havia per allà, gràcies a aquest incident, sabeu què es va posar a la llista? *"Vigileu amb les persones desconegudes"*, i aquesta voluntària va rebre un avís per part del CAACB on deien que esperaven que això no tornaria a passar, i com aquestes, milers de coses.

Què suposa tenir aquesta figura? És imprescindible? És per això que no s'ha posat a concurs la gestió del voluntariat del CAACB?

Tema voluntariat:

Està clar que nosaltres tenim una feina a part, a part dels treballadors, doncs com diu la paraula, és voluntari. Els coordinadors no poden estar tot el dia a les gàbies, a més no cobren un duro, cosa que abans el coordinador treballava i cobrava. Ara no, les nostres entitats són coordinadores i no cobren, i passen hores i hores dedicades a això, a gestionar el voluntariat, doncs els voluntaris segueixen desorientats, sols, dividits, que els encanta això.. amb el handicap d'estar sol davant una llista on la majoria són de races potencialment perilloses, i molts d'ells autoritzats, perquè tenen algun problema, o ple de sàvies explicacions, que si no t'expliquen ja tens clar que no el trauràs, *"vigila que mossega la corretja"*, *"vigila que no s'apropi a altres gossos"*, *"porta'l per la carretera perquè mossega a la gent que passa pel carrer"*, *"vigila amb les bicicletes.."*, etc.

Tu veus tot això i dius, *"donde me he metido?"*. Molts veuen la seva integritat física en perill, fins i tot en les instal·lacions que sovint es troben com en una pista lliscant, fem patinatge artístic allà moltes vegades, i, déu n'hi do l'equilibri que tenim.

La gran quantitat de gossos GPP que molts voluntaris no podem treure, per manca de llicència, no poden sortir, i fa que siguin gossos difícils, quan són tot el contrari. No pot ser que les demanem i hi hagi tan poques llicències, i, en conseqüència, els GPP, que són més de la meitat dels gossos que hi ha aollits al CAACB, surten dia si i dia no.

Preguntes:

Com és que no poden tornar a exercir el voluntariat els voluntaris expulsats? És que són pitjor que un pres que ha matat algú i que es pot reinserir? doncs potser si.

Com és que si veiem algun aspecte que tingui a veure amb els gossos, per exemple, les condicions amb les quals es troben, no ens puguem queixar als treballadors? simplement és dir-li, ei que hi ha aquesta gàbia, us fa res?

El que passa és que la gent que puja cada dia veu això cada dia, no tothom pot dir el mateix, personalment no podem dir si això és així o no, però tenim gent que sí que ho veu.

No anem en contra dels treballadors, simplement volem el benestar i el millor per als gossos. Si veiem alguna cosa li diem al treballador, ei que això està així, no anirem directament a Direcció. I sí, el millor per als gossos és que una gàbia estigui seca, el que demanarem és que aquella gàbia estigui seca. Si una gàbia està mullada, i el gos té problemes de coixinets, què farem? callar? A qui ens hem de dirigir per queixar-nos? Els qui es dirigeixen a qui s'han de dirigir reben una sanció, un avís, perquè s'han portat malament.

Demanem que es revisi el Pla del Voluntariat i que es faci el que han fet la resta de Centres, posar-ho a concurs, i així tots formen part d'una mateixa entitat i que es pugui gestionar i amb condicions, tots som iguals, tots volem el millor per als animals, quin problema hi ha? Hi ha moltes altres entitats que potser voldrien participar, no cal que siguem nosaltres, jo puc ser de Green Peace i no es necessari que Green Peace formi part del CAACB oi?

Eliminar les armilles que ens divideixen i evitar la despesa inútil:

Necessitem passejadors i personal a dalt a les gàbies que fa temps que demanem, que això sí que suposa una millora en el benestar dels animals i de les possibles adopcions i dels voluntaris, doncs si jo estic a dalt i no sé a quin animal treure i tinc una persona que em recolza i que m'ajuda, ho sabré. Proposem doncs una persona que ajudi a la zona de gàbies, tant per als voluntaris com per als adoptants i passejadors, que assegurin el passeig diari i que els voluntaris només complementin aquesta tasca.

Instal·lacions, material i personal:

No entenc com encara defensem el CAACB actual, quan fa temps que estem parlant del nou CAACB, suposo que a vegades ja no veiem la realitat, em sorprèn.

Al CAACB tenim 32 gossos que estan en gàbies minúscules, que són de 0.90 x 1,20 quan a l'ordenança posa que han d'estar en gàbies de 20m², com a mínim, els gossos de més de 25kg.

En aquestes gàbies alguns gossos es passen més de 24h, imagineu-vos, alguns han arribat a 48 o 72h i no han sortit d'allà. I estic dient que són aquestes mides perquè estic traient l'espai de la caseta, doncs la caseta ja ocupa tot, i també hi ha gossos de mida mitjana i fins i tot de gran.

La xifra de voluntaris ha anat disminuint i no som prous per donar a aquests gossos una vida decent, necessitem més passejadors, fixeuvos que el que estem demanant només són més passejadors.

La Llei del Voluntariat especifica que els voluntaris només poden fer una feina complementària, i seguim fent la feina nosaltres, això ens genera un estrès impressionant al veure que hi ha gossos que es queden allà sense sortir i que potser l'endemà estaran pitjor. Qui cobreix el risc de tenir un

accident ja sigui amb els gossos o simplement per rrelliscar? Qui és? Riscos Laborals? Hem de parlar amb l'OPAB? No ho sabem.

Material:

Es necessita material com arnesos grans, sobretot perquè la majoria de gossos són de races grans i no n'hi ha. Sempre estem demanant al noi de l'entrada que ens doni el material, sempre ens deixen els arnesos de mida petita, que fa més mal al gos quan li posem que una altra cosa.

Les corretges metàl·liques estan oxidades, i et quedes amb les mans oxidades, o simplement no es poden utilitzar. Alguns gossos requereixen "*chips*", que són aquestes coses que es posen a la boca perquè vagin mossegant en el moment de sortir i no et mosseguin, doncs bé, no estan a disposició immediata, no està en accés fàcil i has de buscar algú que ens els doni. Tot això que estic dient fa que es perdin 10 o 15 minuts que són bàsics per poder treure un altre gos. Per tant, aquests gossos no surten per evitar mossegades en el moment de la sortida, si no tenim el "*chip*", aquell gos no surt.

Personal:

M'encanta que esteu aquí -referint-se als treballadors del CAACB presents a la Sala-, perquè veieu que nosaltres no estem en contra vostra. Tot i que hi ha més personal, i us ho agraïm, no és suficient perquè veiem que els gossos segueixen tenint problemes.

Un tema que representa un patiment físic són les gàbies permanentment mullades, se suposa que és perquè no els dona temps per a més; mullen les gàbies i se suposa que les han de secar, però com que tenen altres funcions per fer, les deixen mullades. Nosaltres els voluntaris els demanem que, si us plau, les sequin, i més quan hi ha gossos que tenen problemes de coixinets, això comporta que hi ha gossos que tenen talls i ferides i no poden passejar durant dies per culpa del dolor, a més els passadissos estan massa sovint mullats amb el consegüent perill pels voluntaris, passejadors i visitants que puguin anar a veure els gossos. Tenim fotos aquí, no us estem mentint, i els mateixos que treballeu allà ho sabeu. Quants accidents i quanta gent s'ha fet mal al canell? molta. Estem mentint en dir això? no. Si voleu tenim fotos que podem passar-les.

Portem anys denunciant aquesta mala praxi per l'equip gestor, que no ha aconseguit solucionar-ho, ho hem dit 1.000 vegades, i segueix igual. Hi ha una manca total de coordinació i supervisió de la zona de gàbies, potser sí que es necessita una persona que controli això.

Igual que nosaltres estem demanant un supervisor per la zona de gàbies pels voluntaris, potser es necessita un supervisor pels treballadors per tal que vegin la realitat que tenen i que necessiten més treballadors.

També creiem que les gàbies haurien de desinfectar-se, netejar-se a fons més sovint i més escrupolosament, no quan ve segons quina gent.

A Help Guau les gàbies estan molt netes i seques encara que hi hagi més ràtio de gos per treballador.

Les educadores:

No hi ha personal a la tarda i sovint falten educadores.

Hi ha comentaris on es diu: "Per treure un gos, demanar pautes a les educadores", si per les tardes no tenim educadores, a qui li preguntem? Per tant aquell gos sense sortir també.

Demanem també que els gossos que es troben en gàbies petites tinguin la possibilitat de sortir més d'un cop al dia.

Cal una supervisió de la zona de gàbies i que es mantinguin netes i seques, cal més personal que ajudi a netejar i secar la zona amb més freqüència, si ells no poden és normal que es demani més personal.

Cal més material en condicions i accessible per evitar perdre temps a l'hora d'anar-lo a buscar, i, per suposat, educadors per la tarda, que si es troben en el seu dia de festa, llavors s'ha de cobrir aquesta festa, no pot ser que aquell dia no hi hagi ningú.

Adopcions:

Estem d'acord que cada vegada hi ha més gent que adopta però cada vegada és més difícil la sortida dels gossos catalogats com a GPP. Més de la meitat dels gossos acollits són GPP i molts d'ells porten temps en una gàbia.

Per què no proposeu fer una prova pilot, que ja vam comentar, on siguin els mateixos veterinaris o etòlegs els que decideixin quin gos és de debò potencialment perillós? L'altre dia vam acollir Messi, un gos 10, un gos que pot portar tothom, aquest gos ha d'anar cada dia amb morrió i lligat. El vam treure ahir al matí, em feia pena que un gos sociable, carinyós, que es porta bé amb tothom, hagi d'anar amb morrió. Un gos amb morrió sabeu que suposa, oi? treure-li la socialització, que és bàsic per a un gos. Que pugui relacionar-se, què pugui mossegar alhora de jugar. Doncs estem limitant un gos que és sociable.

Demanem això, que si no és capaç l'Estat, Barcelona ho faci com a prova pilot, i que de debò mostreu que això de l'etiqueta de GPP'S és una farsa. Simplement que passin uns cursos i que etòlegs o educadors puguin signar que això és així i evitar la maleïda catalogació de GPP'S. Aquests gossos estan destinats a passar de per vida una vida indigne. Si no ho podeu canviar a Barcelona passeu el tema a l'Estat i que es modifiqui.

Qui dels que tenen gos GPP voldria portar-lo sempre amb morrió, sempre lligat amb una corretja i sense deixar-lo solt mai? No són gossos? Doncs tenen les mateixes necessitats com a tals de socialitzar-se, jugar, menjar herba, córrer, mossegar com a joc.

Molts adoptants marxen sense ser atesos per manca de personal, els mateixos educadors o treballadors que esteu a baix esteu atenent adoptants, però és que a dalt hi ha més, les persones que estan a dalt moltes vegades donen la volta i marxen, perquè no tenen a ningú que els assessori, per tant ho tornem a dir, falta més personal.

Si hi ha alguna queixa d'adoptants que estan descontents, sabeu on va aquesta queixa? a l'OPAB. Qui porta l'OPAB? els mateixos que el CAACB. Arriba a algun lloc aquesta queixa?

La manca d'assessorament als adoptants perquè les educadores no donen l'abast, fa que una gran quantitat de gossos es quedin allà i això no facilita les adopcions.

Ja no parlem de la pàg. web obsoleta, tenim fotos a la pàgina web, ja que d'això s'encarreguen els voluntaris, però és que el mateix CAACB hauria de tenir una pàgina com cal.

L'atenció telefònica és nul·la.

I de les campanyes d'adopció que ha fet el CAACB sense tenir en compte els Grups de Treball que som partícips.. La campanya on sortia el Samson i la Neula va costar 30.000 eu gairebé, i només va anar un sol adoptant per preguntar com a resultes d'aquesta campanya, això és el que ens van dir com a dades. Potser ens hauríem de plantejar altres maneres de promoure l'adopció. Com és que no s'accepten adopcions de fora de Catalunya?

Com sabeu no són temes nous, són punts que hem tractat molts cops i que segueixen igual.

Què ha millorat? La millora de les gateres de Help Guau i l'horari de passeig que s'ha augmentat.

Hi ha la necessitat urgent d'obligar a esterilitzar i controlar la cria il·legal que és la base per evitar la sobre població que ja fa temps que ha arribat al CAACB, i que s'ha anat tapant derivant gossos a altres Centres, ja no només a Help Guau. Quin cost suposa derivar els gossos a altres centres?

Proposta d'abandonament zero? Sí, per suposat, però quan? haurem d'esperar com amb la nova gossera? Quants anys portem amb el tema de la nova gossera? promeses i promeses. L'abandonament zero? promeses i promeses. Espero que ara finalment es faci efectiu. Nosaltres ho recolzarem, està clar?

Per cert, quan es farà la propera reunió del Grup de Treball del Nou CAACB?. Hi ha grups de treball, i un grup de treball és el del Nou CAACB. Sabeu des de quan no es fa una reunió del Grup de Treball del Nou CAACB? Aquella sala deu tenir teranyines... Si no s'afronta el problema de base, el nou CAACB quan es faci quedarà obsolet, perquè tots els gossos que hem derivat hauran d'anar al nou CAACB, se suposa, perquè són nostres.

Necessitem que ens escolteu, que ens tingueu en compte, només pel fet de tenir la relació directe que tenim amb els animals, ens fa ser part important del seu benestar. No pot ser que ens tracteu

com un zero a l'esquerra. No pot ser que quan hi hagi alguna decisió que es pren no ens tingueu en compte. Ens sentim totalment apartats de tot això quan som agents directes.

Volem transparència i comunicació, si això no faltés no hi hauria tants malentesos. Quantes vegades us hem fet preguntes per correu i encara estem esperant la resposta? Quantes vegades s'han pres decisions sense tenir en compte els voluntaris que anem cada dia allà i veiem el que hi ha?

Som els primers que volem que això vagi bé i que hi hagi bona relació. Que nosaltres sapiguem tenir bona relació amb tothom. S'ha començat a tergiversar la relació quan s'ha passat a dir segons quines coses que nosaltres havíem dit. Hem dit alguna mentida?

Potser hagin sorgit coses als mitjans de comunicació que no estaven bé, per exemple, quan va sorgir el tema dels sacrificis, nosaltres vam ser els primers que vam demanar informació sobre això. Està clar que nosaltres no recolzem mentides, però tampoc mitges veritats, que poden servir per tapar coses, i no anem per aquí. Nosaltres el que volem és que tot això millori, per això som crítics, i els crítics no som negatius, no som enemics de ningú. El que volem és que les coses millorin, i si les coses a la societat milloren és perquè la gent és crítica.

Esperem que els sacrificis del Tayson i el Violín no quedin en va i som i serem la seva veu. Aplaudiments a la sala.

A continuació el Secretari del Consell, Sr. Joan Vallbona, pregunta si algú vol intervenir.

Sra. Yolanda Valbuena, Fundació Altarriba:

M'agradaria saber, quins són els criteris que utilitza la policia per retenir un gos i portar-lo al CAACB, és a dir, i en relació amb un d'aquests gossos sobre els quals parlem; si va mossegar la família, es demanen els "partes" mèdics? o és tan fàcil, per estalviar-se tenir el seu gos a casa seva i estalviar-se l'eutanàsia, trucar a la policia i dir; "Me ha mordido a mi hijo, llevese a mi perro" i li surt gratis. Ho pregunto perquè crec que alguna cosa d'això que dic hi pot haver.

M'agradaria també saber, en el cas del Violín, si es va aixecar acta per part de la policia del maltractament que patia ell a casa seva i quina sanció ha rebut la família, i pel que fa al Tayson si la família va pagar alguna mena de taxa per entrar el seu gos a la gosserra, perquè el gos, no ens oblidem, és responsabilitat de la família.

M'agradaria saber si la família també va acreditar que el Tayson o el Violín l'havien posat en mans d'un educador ja que havia mossegat la família i que l'educador va certificar que no es podia fer res amb ell. És a dir, m'agradaria saber si abans de portar aquest gos a malviure en una gàbia durant 4 anys, per després matar-lo, si la família va acreditar que havia fet tot el possible per ell, i no que es va estalviar una eutanàsia i es va estalviar el que viuen aquests voluntaris cada dia mirant els ulls d'aquests animals.

És molt fàcil que la policia decideixi retirar un gos i ficar-lo al CAACB i que d'allà no surti mai més.

Sra. Carme Méndez, de la Fedan: Parlaré jo perquè ara s'ha hagut d'absentar el Manel Cases, que tenia una reunió aquí al costat.

Primer de tot, agrair l'exposició que s'ha fet, i crec que hi ha punts que són realment preocupants, i que hem de prendre en consideració.

A mi m'agradaria saber quantes entitats de voluntaris del CAACB són avui presents, i també m'agradaria saber si tot el que s'ha exposat té un criteri compartit entre totes perquè ja sabem que cadascú podem tenir unes percepcions amb més o menys intensitat, més o menys ajustades a la realitat i crec que seria important, avui que s'ha fet aquest Consell que ha costat moltíssim, seria important, com deia, que puguem escoltar tothom, crec que és de justícia i és equitatiu. I el mateix dic per als representants de l'Ajuntament i de l'OPAB i del CAACB, per tal que també puguem explicar o respondre a totes les coses que us sigui possible.

A part d'això, com sempre, penso que el problema comença i acaba amb el nou CAACB que des de fa anys estem esperant. Aquest CAACB actual no dona més de si. Parlaves de treure'ls a passejar, és lamentable, amb aquelles pendents que té, les condicions actuals, d'on no n'hi ha, no se'n pot treure.

Per tant, tornem a estar en el mateix, s'hauria de donar el màxim de celeritat, Jordi -referint-se al Regidor Jordi Martí- ho recordes oi? Ja fa masses anys que estem portant aquesta reivindicació a sobre nostre, és una vergonya que Barcelona, ciutat amiga dels animals, que té milions per a moltes coses, no en tingui per fer això, que ja hauria d'estar fet fa molts anys.

I després hi ha molts temes de rerefons, com és el tema de la identificació i de l'abandonament.

Ja ho vaig dir un dia, ens estem barallant entre nosaltres i no és entre nosaltres que ens hem de barallar, hem d'assenyalar els abandonadors.

Nosaltres a l'ADDA hem estat un any fent trucades i enquestes i encara hi ha un percentatge molt elevat de persones a les quals truques i els preguntes, per quin motiu vol abandonar el gos i et diuen que perquè sí, perquè vol, i ja està. També recordo que vam parlar en aquest Consell una vegada de la necessitat de fer una anàlisi més acurada de per què aquestes persones un dia s'aixequen i decideixen abandonar l'animal i a més t'endossen el problema i encara, si els dius alguna cosa, s'enfaden. Hauríem de prevenir abans d'arribar a aquesta situació d'abandonar.

M'agradaria sentir altres opinions respecte al CAACB, nosaltres hem donat suport a què avui es pugui debatre sobre el tema del CAACB, no al fet de presentar cap denúncia sinó tenim la certesa que la denúncia respon a la realitat.

Sra. Àngela Coll. Espai Gos:

Jo crec que molts dels problemes que s'han exposat ja els vam denunciar nosaltres en el darrer Consell, i és que si no canviem el marc mental no farem res. Continuem amb un marc mental on tot són problemes i no acabem de creure'ns-ho nosaltres mateixos.

Si nosaltres mateixos no ens creiem que hem fet aquest canvi no s'ho creurà ningú. I em refereixo ara en concret a l'última campanya d'adopció que s'ha fet per part de l'Ajuntament.

Les campanyes per afavorir l'adopció és evident que s'han de fer. És evident que s'ha de treballar l'abandonament zero però no podem treballar amb el marc mental del fet que tenim un problema i en l'hem de treure de sobre. Aquesta campanya és un joc, i l'adopció no és un joc. Aquesta campanya s'ha presentat així; entra a la web i troba la cara de l'adopció. Cliques un botó i et surt una resposta que diu, textualment: Bup, bup, aquest és el teu doble caní, el Quim t'està esperant al CAACB, demana cita prèvia aquí i comunica que vols adoptar el gos anomenat Quim amb el número d'identificació D88D.

De debò ens prenem com un joc l'adopció d'un animal? Jo us faré una pregunta i no cal que la contesteu aquí, però contesteu-vos-la vosaltres mateixos: Què hagués passat si l'Ajuntament hagués fet una campanya per acollir refugiats penjant una web que digués; puja una foto, clica i iupi, iupi, l'Amir és el refugiat que s'assembla més a tu, truca al Centre d'Acollida i acull-lo. Feu-vos aquesta pregunta perquè potser trobarem el problema, que és aquest, mentre no canviem el marc mental no farem res.

Sra. Alejandra Cebamanos, Associació d'Amics i Voluntaris de la Gossera de Barcelona:

Nosaltres no venim com a defensors del CAACB però sí que tenim una visió una mica diferent. I aquestes són algunes de les coses que ens agradaria dir:

Demanem insistentment disposar del nou CAACB, doncs creiem que és fonamental que arribi el més aviat possible, fa anys que el demanem i seguim en aquesta línia.

També ens agradaria que posessin més diners per al CAACB actual i poguessin haver-hi més treballadors i es puguin fer millores, que sempre n'hi ha per fer.

D'altra banda el que canvia és l'enfocament que nosaltres donem. Creiem que l'enemic no és el CAACB, sinó que està fora, són els nostres veïns els que maltracten, els que abandonen, els que els destrossen per dintre i per fora i arriben al CAACB. El CAACB és un espai on es donen segones oportunitats, no és l'ideal ni molt menys, esperem el nou CAACB, que aquest sí que hauria de ser l'ideal, però és un lloc on hi ha segones oportunitats, i desgraciadament dintre de les gàbies hi ha animals que estan molt malament, alguns d'ells són els dos que es van sacrificar.

Jo personalment, també des de l'associació, i pel que fa als treballadors del CAACB -alguns dels quals han vingut avui aquí-, els dic que tenen el nostre suport i sobretot la nostra confiança. Això

vol dir que si ells van decidir que aquests dos gossos, que segur que va ser una decisió molt, molt difícil, i que més d'un segur que es va emportar moltes llàgrimes, havien de ser eutanasiats, confiem amb ells, i creiem que va ser el millor per a aquests gossos.

Tal com has explicat Gemma, aquests gossos venien de situacions terribles, tan terribles com que van arribar al CAACB i no van suportar viure en una gàbia. Actualment en el CAACB em sembla que tenim 216 gossos, dels quals 110 són GPP i 143 gats, la majoria d'ells, tot i que és molt dur, això segur, viuen en gàbies, que és el que ofereixen la majoria de protectores i centres. No viuen en cases com els nostres, i ho suporten com bonament poden, amb l'ajut dels treballadors i dels voluntaris. Ells dos no ho suportaven, segurament, per això va passar el que va passar, i és difícil defensar això, però crec que és més difícil viure com segurament ho estaven fent ells.

Ara quan t'escoltava Gemma, realment el CAACB semblava "la casa de los horrores"; que si el "chip", que si el morrió..., però hi ha gossos meravellosos, la majoria ho són, amb indiferència de si són GPP o no, i el que us deia, el CAACB en realitat és un Centre de segones oportunitats, on amb el que tenim actualment, que és molt millorable, i esperem tenir el nou CAACB, es fa el que es pot, però d'on no hi ha més no raja més.

Les gàbies són les que són i sempre tindrem gàbies, tenim dos tristos patis i és amb el que fem, tenim educadores -no sempre-, i depenem dels voluntaris per als passejos. Si es posen més diners i vénen més treballadors segur que les coses surten millor, però actualment, amb el que hi ha, i amb els treballadors que hi ha, i que avui vénen a recolzar la seva feina, -penso que es fa una bona feina-, es fa el que es pot.

Quan als animals, i amb les condicions que hi ha, creiem que estan prou bé, que podrien estar millor? Sí, però no tenim cases, tenim gàbies, i les gàbies no deixen de ser gàbies.

Promoure l'adopció, és clar, però potser amb una proposta menys ridícula, diria.

Crec que tot això passa molt per l'educació, anar a les escoles i explicar-los als nens el que suposa, cal tenir en compte que una de les raons de l'abandonament és el trencament del vincle, que és una cosa molt important.

I sobretot les multes, foteu multes ben grosses. Prohibiu la cria, prohibiu la venda, fiqueu multes i que el compte corrent els quedi ben foradat.

Identificació obligatòria i persecució, i esterilització obligatòria i persecució.

I, si us plau, senyors veterinaris i de l'administració pública, poseu-vos d'acord i que la identificació -el xip-, sigui gratuït o a un cost molt petit.

Si solucionem el problema que està fora, que és el dels nostres veïns, que és de qui abandona, qui el maltracta, qui el pega, qui el porta a fer baralles, qui es guanya els diners fent criar la gosseta,

tindríem la gossera més buida, i llavors podríem treballar millor, mentre la gossera estigui plena, desgraciadament, si no es fa la feina fora, això no canviarà.

Espero haver donat la visió que tenim nosaltres, en tot cas, estic segura que tots anem cap a la millora dels animals.

Aplaudiments a la sala.

El Secretari del Consell, Sr. Vallbona dona la paraula a la:

Sra. Yolanda Amersfoort, Gats de Gràcia:

Jo comprenc que el motiu principal de la reunió d'avui, del Consell, és el tema dels GPP al CAACB, en concret el tema del Tayson i el Violín, i, comprenc la indignació i l'emoció que li has posat en la descripció de tots els successos. També estic d'acord en què deu ser un problema de recursos i del fet que els animals, sí o sí, visquin en gàbies. Jo vaig tenir l'ocasió, fa uns pocs mesos de visitar el CAACB, jo vull parlar de gats perquè al CAACB també hi ha gats. Jo vaig visitar tres gàbies de gats, no em va semblar que els gats estiguessin malament en principi, però el que si em va cridar l'atenció van ser els gats que estaven en quarantena perquè eren unes gàbies adossades a la paret, suposo que deu ser el mateix, un problema de recursos, és un problema d'espai, jo crec que aquests gats ficats en aquestes gàbies tan petites, tants animals junts, això deu comportar una mortalitat molt alta, potser estic equivocada, però és una cosa que em preocupa, i pregunto als voluntaris, i a les persones que porten el CAACB:

Què passa amb els gats que entren i estan en quarantena al CAACB, què passa amb ells? Què passa amb els gats que tenen problemes de conducta, en teoria són agressius, per a mi els gats agressius són que estan super espantats o han sigut maltractats, i voldria preguntar també què passa amb els gats positius?

Sr. Manuel Zafra, Lliga Protectora d'Animals:

He estat escoltant amb molt interès tota la intervenció de la companya d'AVDA. He de dir que nosaltres col·laborem amb l'Ajuntament, portem gossos de l'Ajuntament i no havíem vist en els gossos que ens han portat, que han sigut uns quants, entre ells algun GPP, tot el que evidentment aquesta companya, la Gemma, estava exposant. Jo estava molt preocupat perquè si tot això és veritat... He de dir que nosaltres no tenim aquesta percepció amb els animals que estem portant a la protectora.

Nosaltres portem la protectora del Tibidabo, com ja sabeu, i tenim un pla de protecció animal molt avançat, justament amb els treballadors que tenim perquè nosaltres som una entitat privada i amb una actuació molt avançada amb el tema dels voluntaris.

M'he quedat més tranquil amb l'exposició d'una altra part que coincideix amb la percepció que jo tinc. No podem anar a enfonsar el CAACB perquè és molt difícil, ja us ho dic, la gestió. No sé al

CAACB, però a nosaltres, ens arriba una gran quantitat de sol·licituds. Tenim una llista d'espera d'aquí, de Barcelona, i del cinturó, de més de 500 gossos, i també tenim llista d'espera de gats.

Tots els gossos que ens han entrat del CAACB no tenien aquesta línia que ha comentat la Gemma, no dic que no pugui haver-hi algun cas allà, però no els que ens han entrat a nosaltres.

Tenim molt avançat el programa de les adopcions, crec que en tres anys que jo porto de President s'ha avançat molt. Nosaltres a nivell de llicències no tenim cap problema, totes les llicències que hem demanat a l'Ajuntament de Barcelona se'ns han concedit.

Nosaltres, si podem ajudar, ens és igual que el gos vingui d'un particular o del CAACB, perquè si ve del CAACB abans ha vingut d'un particular. Nosaltres tenim un grup de més de 200 voluntaris en actiu. És molt difícil la gestió. Nosaltres som professionals de la gestió i potser tenim més facilitat que el propi CAACB per gestionar tota aquesta qüestió. Estic parlant de professionals gratuïts, això també és veritat, dintre del voluntariat. Com que som una entitat privada tenim un altre esquema.

M'he quedat una mica més tranquil perquè no sabia si agafar més gossos o no de l'Ajuntament, bé, agafarem més i els cuidarem, els agafarem és clar. Ara no tinc els ràtios de sortides però quasi bé tots ja estan adoptats.

Sra. Alejandra Cebamanos, Associació Amics i Voluntaris del CAACB:

En referència a la intervenció de la Sra. Yolanda Amersfoort, diu:

En la zona de gàbies que vas veure, en la zona de quarantena, tots els gats quan arriben es queden uns dies allà fins pujar a la gatera, també els gats que tenen alguna malaltia o necessiten pinso especial, gats embarassades, pendants de castració, etc. però després tots pugen a la gatera.

Els gats que en les gàbies no podem tocar, perquè tenen por o estan agobiats pel que sigui, després a la gatera intentem fer la feina de tocar-los. És cert que a les gateres, en les dues gateres tenim un grup de gats que no podem manipular ni tocar. En aquets casos nosaltres en el CAACB plantejem l'opció del segon gat i és el gat que oferim per a persones que ja tenen un gat, i volen un company per al seu gat (dos millor que un), i intentem des del CAACB, i sobretot des de la nostra associació, promocionar aquests gats com a segons gats, s'ha de dir que són gats que normalment es porten bé entre ells, però que quan t'apropes no els hi agrades.

Pel que fa al tema dels positius, fins fa poc temps en teníem un, dir que els donem en adopció com a gats únics o a persones que ja tinguin un altre positiu. Però es donen en adopció, no es fa eutanàsia, tant positiu per a Immuno com positiu per a Leucèmia. Ara mateix tenim un gat leucèmic en acollida indefinida.

Pel que fa a les gateres, si vas pujar estan bastant bé. Ara fa poc que les hem pintat.

La zona de gàbies és hospitalització pràcticament, és gàbia individual, on es controla el sorral, la quantitat de menjar i aigua, tenen el seu cartellet amb el número, o bé estan per un virus respiratori o bé, també, quan baixen de la gatera és per un refredat, etc.

Sra. Carla Cornella, FAADA:

És un plaer estar avui aquí, escoltant-vos a totes les persones que esteu cada dia davant d'aquesta situació tan complicada, mirant, com molt bé deia la Yolanda, els ulls de tots aquests animals, realment és admirable, gràcies, i em sento amb la responsabilitat d'ajudar per seguir avançant, independentment que hi hagi divergències en alguns criteris molt petits.

D'acord que hi ha hagut dos sacrificis de dos animals, per diferents raons, més o menys justificades, però són dos casos molt extrems, molt puntuals, no és la dinàmica general del Centre, ni molt menys, i les petites diferències que hi ha sobre la taula segurament són molt reversibles.

El que és evident, és que, -independentment que el nou CAACB sigui una realitat demà o d'aquí 13 anys, si no recordo malament en portem 13 des que es va aprovar-, a hores d'ara tenim la infraestructura que tenim, l'equipament que tenim, tenim un equip tècnic meravellós, molt professional, uns voluntaris molt entusiasmats, molt compromesos, però manquen recursos humans, econòmics, manquen eines d'accessibilitat, persones que voldrien anar-hi però no poden pujar amb l'assiduïtat que els caldria, jo en conec casos personalment. En relació amb aquestes eines que no depenen de la gestió diària del Centre crec que podríem també ajudar, i dubto que siguin difícils d'aconseguir amb més persones encara: L'autobús que hi ha em consta que és bastant insuficient i també podríem millorar altres elements que potser podrien ajudar-nos a millorar i fer front a aquelles diferències que tenim en la gestió fins que aquest nou Centre sigui una realitat.

Per exemple, no sé si existeix ja, i suposo que sí, i en aquest sentit pregunto: Quin funcionament té un Comitè ètic que decideix l'avaluació d'aquests casos particulars sensibles sobre els quals es prenen decisions? Imagino que hi haurà professionals veterinaris, de la Direcció, dels cuidadors, etc. Potser es pot fer una revisió a tot això i aportar, potser, més transparència en les accions, més comunicació amb les persones que estan cada dia deixant-se la pell, potser a l'equip tècnic arribat el cas, no els agrada dir el que han de dir, però no passa res, es diu, ho entenem, som persones.

Estem aquí per construir, i només tenint la informació, i en el temps que es demana -en la mesura del possible- aquest fet ja pot ajudar molt a millorar aquest petit ressentiment que es nota. Però no hi ha més objectiu aquí que el de voler construir.

Proposo fer un petit pla d'acció encara que el pla del nou CAACB segueixi igualment, un pla d'acció de treball conjunt pel CAACB actual, jo m'ofereixo igualment, amb l'equip tècnic, perquè imagino que en el marc del Consell és més complicat, no sé si seria reflatar aquest Grup de Treball del nou CAACB i que alhora reverteixi en la millora de la gestió del CAACB actual, per enfilar solucions a aquestes situacions que dèiem.

Un punt destacat seria aconseguir que el cos de la Guàrdia Urbana pugui fer un treball encara més contundent, per evitar que aquells animals que s'estan criant de forma il·legal vagin disminuint, i això redundi en una menor entrada d'animals al Centre, sobretot en relació amb el volum de cria que tenim descontrolat a la ciutat del tipus GPP.

Des de les entitats podem oferir eines per tal que el Centre pugui tenir més facilitats per poder sortir-se'n en el dia a dia. I la Carme de l'ADDA ho ha dit molt bé. La població encara té molta manca d'informació i de voluntat i el CAACB no ho pot posar tant fàcil perquè després ho paguem tots. L'entrada d'animals ha de ser per a casos d'animals que hagin estat comissats i altres casos. Entenem que hi hagi l'obligació de recollir aquells animals que estan a la via pública però, com deia la Yolanda, siguem contundents amb aquelles sancions que cal posar perquè és l'única manera malauradament que hi ha perquè les coses vagin una mica diferents.

Penso que és bo un pla d'acció amb 4 mesures sobre les quals tots tinguem coneixement i sobre les quals tots puguem fer aportacions de forma executiva i àgil per tal de resoldre una miqueta el problema.

Sr. Iván Gonzalez, Associació per a la Protecció dels GPP'S:

Aquest escrit va néixer per la indignació i una miqueta per la ràbia d'assabentar-nos de rebot del sacrifici d'aquets dos gossos. Crec que estem desviant-nos una mica del tema i està bé que parlem d'altres coses. Voldria aclarir que no és un atac contra els treballadors, tots ho sabeu, jo mai tindria males paraules dels treballadors doncs sempre que m'han hagut d'ajudar en una gàbia m'han ajudat, sempre que els he demanat que netegessin una gàbia ho han fet, per tant, això no és un atac contra els treballadors, al contrari, el que volem és que estigueu en millors condicions, i que els animals també ho estiguin.

No vull perdre de vista que l'origen d'aquesta trobada i d'aquest escrit és el sacrifici del Tayson i del Violín. Jo personalment el Tayson l'havia tret un parell de vegades, no el coneixia com el podia conèixer un treballador o el podria conèixer un dels nostres voluntaris, però el Juan Carlos, que és un voluntari de la nostra entitat, sí que el coneixia i el treia cada setmana, entenem que no era el gos més fàcil del món, que s'havien provat mesures, que hi ha uns informes, d'acord, però trobem que el seu final era evitable, perquè aquest gos, sí, tenia algun problema, li costava fer vincle amb les persones, però realment les persones que tenien vincle amb ell, i aquí hi ha algunes persones que en tenien, no crec que mai hagués tingut cap mal gest cap a vosaltres. Si vosaltres havíeu sigut capaces de guanyar-vos aquest gos, altres persones ho podien fer, no vull dir que tothom pogués treure el Tayson, com hi ha altres gossos que són autoritzats.

A nosaltres el que ens preocupa és que, seguint aquest criteri podríem buidar de la gossera la meitat dels gossos. Quin gos no ha mossegat alguna vegada? Quin dels treballadors o quin dels voluntaris no s'ha emportat mai una mossegada?

Sí, sé que aquest gos tenia alguns problemes físics també, però creiem que eren insuficients, i que el fet d'enviar-lo tant a ell com al Violín a Help Guau no va millorar les seves situacions, tot al contrari, si gossos que el que necessiten és socialització, i exposar-los a altres gossos i a gent, els aïlles, doncs què passa? que quan entres a la gàbia potser reps una mossegada, i això és el més normal del món. I és això el que ens preocupa. Tots tenim al cap altres gossos que porten anys al CAACB i tenen problemes de conducta.

I el que ens preocupa és això, que si comencem a filar tan prim com en aquests dos casos podrien seguir els seus passos altres gossos, i esperem que no.

Com bé heu dit, les instal·lacions del CAACB estan completament obsoletes, no cal dir-ho. A mi el que hem dol es veure que refugis amb molt menys pressupost, tot i que les instal·lacions no són de tan bona qualitat, els espais són més amplis. Veus gossos amb un nivell d'estrès molt més baix, i fins i tot us podria dir que els veus feliços. Jo en una gàbia diminuta no els veig feliços, i això no és culpa dels treballadors, però el refugi està obsolet i no cobreix les necessitats dels gossos i mentrestant tant treballadors com voluntaris fan el que poden amb aquestes instal·lacions. Aquesta hauria de ser una prioritat que any rere any es va endarrerint.

Sobre les adopcions, crec que no hi ha un seguiment suficient, sí que se segueix algun cas molt particular, i a vegades s'ha enviat a l'educador/a. Crec que, i això dona mala publicitat al CAACB, quan passen aquests 21 dies, el que ens trobem és que el ciutadà es troba amb la següent situació: "jo ja te l'he col·locat i allà te'l quedes". A mí personalment m'han arribat casos de gossos que han donat problemes després, i el CAACB s'ha desentès. El gos no ha de tornar al CAACB, amb això estem d'acord, però crec que els educadors han de mantenir el contacte per poder treballar les problemàtiques d'aquests gossos, doncs, si no, acaben tornant al CAACB o acaben sent abandonats.

Sra. Magda Giol, Barcelona Gat i Gos:

Recolzo totalment el que siguin millores pels temes dels gossos, però crec que moltes vegades, dins de les protectores també passa, els gats són més oblidats que els gossos. Com s'ha dit abans, el que es diu és amb ànim constructiu. No són atacs, són comentaris per canviar les coses amb la idea que millorin. Al marge de qui cuida els gats la infraestructura del CAACB està obsoleta.

Sra. Rosa Sagués, Udols:

Estem d'acord en augmentar les sancions, però alhora també s'han d'augmentar les oportunitats de la gent. En el que no estem d'acord és que la culpa sigui dels veïns, perquè la majoria de veïns estan desinformatos, hi ha gent per exemple que no deslliga mai al seu gos, això també és una forma de maltractament finalment, tenir un animal que no es pot comportar en base a la seva naturalesa també és una forma de maltractament.

La humitat de les gàbies, l'estrès físic, tot això també deriva en problemes de comportament, són temes urgents que també caldria atendre per evitar aquestes situacions.

Sra. Olga Torras, Libera:

El món ideal seria que no existís un CAACB, perquè no hi hagi un CAAC no hi hauria d'haver abandonaments, ni maltractaments. Entenem doncs que primer de tot cal educació en l'empatia, que és el respecte cap a qualsevol altre ésser viu, sigui de l'espècie que sigui, això és una assignatura pendent.

D'altra banda ja que existeixen les lleis, s'han d'aplicar, perquè s'apliquin hi ha d'haver una inspecció, una vigilància constant i contínua, amb unes sancions exemplars.

Parlem d'una campanya d'adopció, per què no ens plantejem també una campanya que estigmatitzi, o sigui, que criminalitzi les persones que abandonen animals i que els estan maltractant, perquè veus un gos pel carrer i tothom diu, quina pena, però ningú fa res, i ningú persegueix aquella persona o intenta esbrinar a veure qui ha estat el "fp" que l'ha abandonat.

A més, aquesta campanya que dic es podria plantejar tenint en compte que hi ha molta gent a la qual els és igual els animals, i no poden entendre que tinguin sentiments, doncs plantejem la campanya des del greuge que significa per a la societat que hi hagi un animal abandonat a la via pública, perquè d'aquesta manera el CAACB seguirà existint però no amb el nombre i la quantitat d'animals que estan malvivint, per la falta d'espai i perquè són excessius. A part, s'hauria de perseguir la cria il·legal i prohibir la venda.

Sra. Anna Ortonoves, Cap del Departament de Gestió i Protecció dels Animals:

En resposta a la Yolanda Valbuena, d'Altarriba, que ens preguntava què fèiem davant d'una situació amb un gos, on aquest hagi tingut una conducta o un episodi d'agressivitat, de mossegades a l'espai públic, i com la GUB l'intervenía, com ens coordinàvem, quines mesures prenem, com ens arribava aquest gos a nosaltres, dir-li que:

Nosaltres sempre diferenciem dues situacions, una és quan la persona posseïdora de l'animal el condueix i està amb ell, o bé l'altra situació, quan aquest gos està solt o abandonat a l'espai públic. En el primer cas, com deia la Yolanda, la responsabilitat és d'aquesta persona, quan es tracta d'un gos solt o abandonat a l'espai públic, aquest gos s'intervé i es trasllada al Centre d'Acollida, ara bé, també s'ha de tenir en compte que el gos que té un episodi d'agressivitat i la persona posseïdora, conductora, no té la documentació d'aquest gos, per exemple, no té llicència, o no està en condicions de fer-se'n càrrec, per exemple, degut a trobar-se en un episodi de narcotització, o perquè estigui en un episodi d'alteració transitori del seu estat de salut, aquest gos es trasllada i està de forma transitòria al Centre, fins que finalment es pot normalitzar la situació administrativa, amb aquells casos en què es pugui normalitzar.

Lògicament nosaltres al CAACB no admetem l'abandonament, per tant, no admetem que una persona vingui i ens deixi un gos a la porta. Cal dir que una cosa és el que per principi no admetem i l'altra cosa és la trista realitat, i tots sabem que ni una, ni dos, ni 25 vegades, sinó moltes més ens ha passat, que una persona ve al CAACB i ens deixa un gos a la porta, tot i haver-li dit a aquella

persona que el sancionarem per abandonament, ens el deixa, tot i haver-li dit això, i que el gos porti xip.

Lògicament nosaltres incoem després els expedients disciplinaris que corresponen, ara bé, és una conducta absolutament deplorable, que les persones que la practiquen són absolutament impresentables i, per tant, els és igual tot, i et deixen el gos a la porta.

Sr. Frederic Ximeno, Vicepresident 1r del Consell:

Respondré moltes de les qüestions que heu plantejat, especialment de la Gemma d'AVDA, però també de les moltes que heu posat sobre la taula. Li he demanat a la Carme Maté, la Directora, que ens faci ràpid apunt de dades que puguem compartir, perquè resulta que en els últims 4 anys han entrat més de 8.000 animals al CAACB, entre gats i gossos, i alguna fura també, dels quals el 54% s'han pogut donar en adopció, i això és per la feina pacient, ingent, de tots els voluntaris, dels més de 160 voluntaris actius que hi ha avui al CAACB i de l'equip de treball del CAACB, és a dir, més de 4.000 han estat donats en adopció. El 33%, més de 2.000, han pogut ser retornats als seus propietaris, això és degut a una feina ingent de tot l'equip del CAACB, que gestiona l'entrada dels animals, cerca el xip, es localitza la persona a la qual se li ha de fer la comunicació i se li retorna l'animal. O sigui, només el 13% no són adoptats o retornats, fins i tot en aquestes condicions i amb les millores que calen, els voluntaris del CAACB i l'equip de gestió són capaços de fer aquestes adopcions o retornar-los als seus propietaris. Tenim un problema gravíssim i és que aquest 13% són aquests 200 gossos i uns quants gats que són els que ens preocupen, ens anguniegen, i hem de fer moltes millores, seguir millorant, i evidentment comptar amb el nou CAACB, sobre el qual també informaré.

M'agradaria, doncs, situar una mica la problemàtica, tenim un problema greu, difícil, amb aquest 13%, que són aquests 200 animals que cuidem, m'agradaria Carme, si us plau, i si us sembla bé, un apunt molt ràpid, amb dades, per veure on som. Després entraré a fons amb els temes que hem parlat.

Sra. Carmen Maté, Directora de Serveis de Drets dels Animals:

Passem les dades del Centre que podeu veure en les pantalles, aquesta documentació estarà penjada a la web, per tant tindreu accés perfectament. El CAACB dona servei a gats, gossos i fures perduts els 365 dies l'any, 24 hores al dia, tenim una xarxa de cases d'acollida que el 2015 estava formada per 29 cases, on teníem 20 gossos i 14 gats, ara al 2018 tenim 45 cases en les quals viuen 29 gossos i 17 gats. Aquestes dades serveixen per contextualitzar i veure que també amb les cases d'acollida es treballa i s'intenta incrementar aquesta xarxa i es tenen a disposició.

Quant al personal que treballa al CAACB, hi ha 4 veterinàries, 10 cuidadors, 3 educadores canines i 4 passejadors professionals. I pel que fa al voluntariat, amb dades del gener del 2019, tenim signats convenis de col·laboració amb 7 entitats amb projectes de voluntariat, 4 en projectes de gossos i gats, que mouen un total de 161 persones, que fan voluntariat actiu, 1 amb projecte de treball amb fures i 2 que fan treball d'àmbit social.

Els gossos al CAACB:

Les dades són les que vam presentar a la jornada fa una setmana i hem recopilat i volem ensenyar les dades, no només de l'últim any, sinó dels 10 últims anys, fa 13 anys que es parla del nou CAACB, certament, aquí ara donem les dades dels 10 últims anys.

L'entrada de gossos al Centre, partíem del 2008, amb una xifra de 1.500 entrades i el 2018 han entrat 1.240, ens estem movent en una franja molt elevada. Dels que entren, a l'entorn del 33% són retornats al seu propietari perquè estan identificats i són animals perduts.

Tenim un Centre que no dona l'abast a les entrades d'animals abandonats o perduts i que no es donen en adopció o no són retornats i que es queden al CAACB, és aquest 13%. Quant a gats, vam tenir un repunt d'entrades el 2017-2018 i també tenim moltes adopcions de gats. El gran problema dels gats és que entra un percentatge molt baix de gats identificats. És clar que estem insistint que es posi el xip als animals, i no només això, sinó que es doni d'alta el microxip i que les dades que apareixen associades al microxip siguin les veritables.

Aquestes són dades del 2011 al 2018, dels gossos que entren al CAACB, si mireu els gossos recollits amb xip, tenim una baixada en el 2018. Han entrat molts més gossos que no estaven ben identificats, això representa una dificultat afegida, per poder tornar aquests animals als seus responsables, si és que estaven realment perduts i no eren del contingent dels abandonats.

Els animals que no estan ben identificats dificulten i saturen tots els Centres, igual que si no es fan unes bones campanyes d'adopció.

En els gats ja hem dit que hi ha un percentatge molt baix d'identificació i això dificulta el retorn als seus propietaris.

Si parlem de tipologia de gossos, i això passa a tots els Centres, tenim que el 2013 al CAACB hi havia 53 gossos GPP i el 2018 hi ha 85 gossos GPP al CAACB. Això fa que pràcticament la meitat dels gossos del CAACB corresponen a aquesta classificació.

A continuació podeu veure la mitjana dels animals gestionats pel CAACB, estiguin allotjats actualment al CAACB o bé derivats a Help Guau, fet que dona una xifra de 85 gossos i 13 gats a Help Guau.

Quant a les gàbies, algunes són més petites del que es demana en la legislació però en el cas d'algunes gàbies petites és el que tenim, són les instal·lacions que tenim i li treiem tot el rendiment, intentant donar bones condicions de vida als animals que allotgem.

Tenim uns 70 gossos de més d'un any d'estada en el CAACB, i això és un fracàs per a tots, perquè aquests gossos, igual que passa amb els gats, viuen en família i haurien de tornar a viure en família, no són condicions, estiguin un any o estiguin mesos, no són condicions per la vida dels animals de companyia.

En resposta al que preguntàveu de quants expedients sancionadors s'han promogut per abandonament, dir-vos que amb l'entrada en vigor de la Llei 5/2017, les sancions greus per infraccions greus, són competència, pel que fa a l'incoar els expedients, els Ajuntaments, no la Generalitat, i això explica que en el 2018 el nombre d'expedients sancionadors s'hagi incrementat considerablement. Abans, en el 2017 i anys enrere, aquests expedients es tramitaven des de la Generalitat; sí que s'obren doncs expedients sancionadors per abandonament.

Quant als expedients promoguts per sancionar la no esterilització d'animals de companyia des del febrer del 2018, dir-vos que hem obert 82 expedients. I aquests expedients s'han iniciat com una sanció accessòria a la comissió d'infraccions greus o molt greus per a gossos de raça considerats GPP i també en aquells animals adoptats i rescatats al CAACB i que no es van esterilitzar, doncs tots els animals que surten rescatats o adoptats del CAACB surten esterilitzats o amb el compromís d'esterilització.

Pel que fa a l'activitat inspectora a botigues de venda d'animals, durant el període 2013-2018, dir que hi ha 5 botigues que estan tancades en procés administratiu, i es van haver de comissar més de 500 cadells. Estem parlant en el període de 5 anys, fet que representa un volum d'entrada d'animals considerable també al Centre.

No hi ha prou, necessitem un marc normatiu molt més contundent i aquesta va ser una de les reivindicacions que també vam fer a la jornada, Necessitem que s'obligui a l'esterilització de forma que amb la normativa actual no hàgim que fer aquest circumloqui per a l'esterilització per part dels Ajuntaments.

Prohibir la venda dels animals vius a les botigues i també desenvolupar mecanismes per evitar la venda en portals d'internet, i s'ha de regular eficaçment la tinença de gossos potencialment perillosos. Hi ha altres països que també ho han fet, han prohibit la venda de cadells, de gossos i gats a les botigues.

Si voleu consultar tots els protocols d'atenció veterinària, i els manuals de gestió del CAACB, estan a les adreces de la web de l'Ajuntament de Barcelona, teniu a la vostra disposició tots els protocols, igual que el programa del voluntariat i el protocol per formar part de la xarxa de voluntaris del CAACB.

Sr. Frederic Ximeno, Vicepresident 1r del Consell:

Gràcies Carme. Tot l'exposat em permet enllaçar amb una qüestió, la primera que volia comentar, i és la necessitat de millorar comunicació i transparència, l'heu posat de manifest i és una cosa molt clara. Hem de treballar millor aquesta línia de comunicació interna, entre equip tècnic del CAACB, voluntaris, associacions de voluntaris, coordinadors de voluntaris, etc. Aquesta és doncs una qüestió fonamental, comunicació interna i externa, és a dir, web, accessibilitat a la informació, etc. Aquesta és una línia crucial.

Molts dels elements que avui han sorgit amb un bon sistema de comunicació més ràpid, eficaç, amb una generació de confiança entre tots plegats, podria millorar moltes de les qüestions, no totes, que s'han dit avui aquí.

Respecte al nou CAACB, és una evidència, és una necessitat urgent, també s'ha posat de manifest, les instal·lacions que hi ha ara, tenen limitacions, no estaven pensades per les funcions que els estem donant i, per tant, el nou CAACB és fonamental, en aquest sentit ja ho he explicat en altres vegades en el Consell ordinari: En l'any 2015 es va arribar a un acord per fer el nou CAACB a un lloc on no es podia fer i, per tant, la primera cosa sobre la qual hem hagut de treballar, i que ha sigut més llarg del que hagués estat desitjable, ha sigut fer possible que es pugui fer el nou CAACB en el lloc on es va decidir. Això està en el últim pas, i, per tant en el moment que la Generalitat hagi fet la seva resposta sobre el planejament, en el sentit de com ha de ser el projecte, reactivarem aquest Grup de Treball del nou CAACB, sabent quines són les condicions últimes que ens plantejarà la Generalitat de Catalunya després de l'aprovació a Montcada.

També hem de ser conscients que aquest procés d'aprovació no el fa l'Ajuntament de Barcelona, sinó Ajuntament de Montcada i, per tant, estem ajudant, treballant, etc. Vam fer una inversió important per eliminar les barraques, estem treballant en projectes de connexió i hem estat ajudant a fer tot el procés de canvi de planejament, però qui portarà el pla especial projectual és l'Ajuntament de Montcada i ja hi estem treballant. No tinc res a dir, és un tema molt important, és fonamental, el tema està sobre la taula i era imprescindible fer aquest procés, per tal que el planejament permetés fer el nou CAACB en aquest espai. El pas següent serà treballar amb les entitats el pla executiu inicial i posar-se a construir.

Tenim un horitzó curt per disposar del nou Centre però en el qual hem de garantir el màxim de benestar possible per als animals que estan al CAACB actual.

Entomo el plantejament i s'ha de fer un pla d'acció en aquesta línia per millorar tot el que es pugui i garantir el màxim benestar dels animals del CAACB, i en aquest pla d'acció hem d'incloure moltes de les qüestions que ha plantejat AVDA, voluntariat, etc., hi treballarem perquè hi hagi millor integració, tal com exposava AVDA, està clar. Més tota una sèrie de qüestions que estan posades sobre la taula, com el tema dels passejadors, llicències de GPP. Queden definides en el Consell i treballarem per abordar-les.

Hi ha una qüestió estrictament municipal que és l'accessibilitat al CAACB, sobre la qual hem parlat altres vegades amb les associacions de voluntaris, aquí hem estat treballant amb tres hipòtesis, la primera amb la Generalitat de Catalunya, perquè hi ha una ruta interessant pel que fa la ruta de Collserola i segueix cap a Molins, per tant, podria ser una opció, hem estat parlant amb la Generalitat amb la possibilitat que poguéssim connectar amb aquest autobús, la segona seria la possibilitat d'allargar el 119, crec que és; Aquesta opció l'hem treballat amb Mobilitat, té un inconvenient, que ha d'anar a fer una volta llarga que no resulta operatiu i la que estem avaluant és un autobús de punt a punt des de Plaça Espanya, aquesta seria la més viable.

Fer una puntualització, els diners que es dediquen a les campanyes no les treu l'Ajuntament del diner dedicat a la cura dels animals, no surten d'aquí, sinó que surten en detriment d'altres campanyes. O sigui, no és la mateixa partida que es dedica a la cura dels animals.

El que està clar que el 54% dels animals que s'adopten és gràcies a la tasca que feu els voluntaris i les voluntàries i a les carpes, i a les festes de la Mercè, i al treball directe, però tot i així, estem en una situació especialment crítica: A Help Guau teníem 60 gossos i ara en tenim 90, i on hi havia els patis ara tenim les gàbies per aquestes 30 gossos que tenim ara, és així. Per tant, aquests 215 o 230 gossos és una cabana massa gran per nosaltres.

Al 2016 vam arribar a tenir 135 gossos, un nombre gestionable, difícil i complex, però gestionable.

Vam compensar aquests dos darrers anys amb una ingent tasca que fa el CAACB junt amb els voluntaris i voluntàries, ara però estem en una situació crítica, certament, amb 85 gossos GPP, és a dir, més complexitat.

Hem provat de fer aquesta campanya, si no la considereu adequada prenc nota també. La campanya la vam plantejar als professionals de la comunicació, tot i així respecto molt el que planteges i els hi traslladaré. La intenció de la campanya era que davant moltes qüestions que hi ha sobre la taula, fer parar l'atenció en això.

Hem d'intensificar la feina que ja fem fins ara i activar tota aquesta acció, el Bairon, la fura, etc. han pogut trobar casa, juntament amb altres, són petits èxits d'animals que semblaven impossibles d'adopció, i que gràcies a tota la feina que feu, i a tota aquesta feina extra comença a tenir rendiments, no serà per la campanya de l'abandonament zero i l'adopció però esperem que ajudi.

Sí vull dir que respondré a AVDA i a totes les qüestions que heu plantejat tots els membres d'aquest Consell.

Sí que us diré una cosa, la confiança de l'equip de govern amb l'equip de gestió del CAACB és absoluta, és a dir, les decisions que es prenen en base a criteris experts, és a dir de les veterinàries, de les expertes en comportament, aquestes són les decisions que s'han de prendre, altra cosa és que debatem i que discutim i entenc molt bé que quan hem posat sobre la taula un cas concret, els voluntaris i voluntàries que coneixeu els animals tingueu la vostra opinió, i que hem de millorar aquesta línia que deia de comunicació entre les persones que coneixeu els animals i els/les professionals que els tracten, això és indiscutible, ara, les decisions sobre aquests casos, a més, extremament excepcionals, -heu vist que la majoria d'animals s'adopten, la majoria d'animals es retornen i el que fem és que els animals que tenim els cuidem al màxim possible-, sobre els quals parlem avui, són tan excepcionals, que el que ha de fer l'equip de Govern és fer confiança amb l'equip de professionals.

Ara bé, això no treu que hi hagi debat i discussió i que aquelles persones que coneixeu l'animal exposeu les vostres qüestions i que trobem el camí perquè aquesta expressió sigui més fluida i hi hagi més connexió, això és indiscutible. Per tant, transparència, comunicació, aclarir les coses, aquest codi ètic, això per descomptat, amb tot això no tinc res a dir, i avançarem en aquest sentit.

Ara que la confiança de l'equip de govern amb la presa de decisions de l'equip de professionals del CAACB és absoluta és cert, a més a més, no ve d'ara, ni d'aquest govern, sinó de fa molts anys, conscients que fan una molt bona tasca.

A més a més no oblidem que fa 15 anys vam tenir una gran conquesta social, amb la decisió d'establir el sacrifici zero i que Barcelona va ser la primera ciutat que ho va fer molt abans de la moratòria que va venir a Catalunya. Bé doncs, després de 15 anys s'ha demostrat que és possible i duríssim en un espai extremadament complex, i que estem d'acord que no està pensat per a això.

Heu fet possible això, gràcies a la feina dels equips tècnics i gràcies a la feina d'aquestes 160 persones que amb tot el coratge esteu cada dia allà, i per tant, el que hem de fer es millorar això, és indiscutible.

Entenc i queden recollides les preguntes, i les necessitats d'actuació; passejadors, llicències, com millorar l'estructura del voluntariat, com es fa la presa de decisions per a la gestió dels animals, etc.. Les preguntes les respondrem i també cal dir que la confiança amb els professionals del CAACB és màxima. Això pel que fa a la gestió del CAACB.

Han sortit altres qüestions que no tenen a veure en com gestionem, però són fonamentals, per poder gestionar bé i les heu exposat, per exemple, en relació amb aquesta conquesta socials que es va fer fa 15 anys, potser és el moment de fer una revisió, que és una mica també el que plantejàvem a la jornada que es va fer, i vull agrair-vos d'entrada la participació de molts de vosaltres, i els que no vau participar, encara sou a temps de dir coses.

S'ha dit una cosa clarament, i estic totalment d'acord amb vosaltres, el que s'ha d'aconseguir és que no hi hagi animals que hagin de viure en gàbies, i als que ara viuen en gàbies els hem de donar la millor vida possible, i això és el que feu, amb tot el coratge, la intensitat i la passió i la màxima expertesa possible i la màxima voluntat possible, però hi ha una cosa que és la següent:

Què fem per tal que no hi hagi avui l'entrada al CAACB de 1.500 animals a la ciutat de Barcelona de mitjana a l'any, durant els últims 4 anys i que no baixa? I d'aquí ve, una mica, la jornada sobre l'experiència de gestió de CAAC'S, i si m'ho permeteu li passo la paraula a la Carme per tal que ens expliqui què es va plantejar allà, quins conceptes bàsics, alguns també han sortit avui aquí, esterilització, identificació, abandonament.

Deixeu-me dir una idea per acabar, que consistiria en fer una nova declaració de Barcelona, 15 anys després, per tal de fer una crida a la societat i a les administracions per fer un canvi, per abordar una societat abandonament zero, la de sacrifici zero ja estem, quasi bé, es pot dir que ja estem, però ara cal abandonament zero.

Sra. Carmen Maté, Directora de Serveis de Drets dels Animals:

La jornada del dia 28 va consistir en una primera presentació de la situació amb presència dels Centres d'Acollida, es van presentar les dades de Barcelona, que són les mateixes que s'han presentat avui, hi va ser el Centre d'Acollida de Sant Boi i l'SPAM de Mataró.

Vam escollir tres models diferents de gestió, i després es va fer un petit resum de l'informe que s'havia fet sobre l'abandonament a Catalunya -període 2010-2015-, així com de les xifres en les quals es movien els Centres d'Acollida i la motivació de l'abandonament, que era l'eix que volíem treballar a la jornada.

Una vegada passada la part de contextualitzar amb dades i amb la situació actual, vam entrar en la part més pràctica i més participativa, que va ser tenir en compte les motivacions de l'abandonament, que es derivaven d'aquest estudi realitzat en els Centres d'Acollida d'arreu de Catalunya.

Sabem els percentatges d'aquesta motivació, i vam proposar en tres taules de treball quines podrien ser les accions o les mesures que hauríem d'engegar i de posar en marxa.

De les tres taules de treball una va ser de canvis legals, una altra parlava de comunicació i d'educació, i la tercera era sobre instruments de gestió. Us passo la diapositiva concentrant totes les accions que es van treballar durant dues hores.

De manera segregada en les tres taules hi van participar 60 persones en la jornada, repartits 20 per cada taula.

Les conclusions i les prioritzacions de la taula de canvis legals el que es demanava era la prohibició de la venda d'animals presencialment a les botigues o en els portals d'internet, obligació i control de l'esterilització, requerir una formació prèvia en tinença responsable, proves de coneixement i comportament, regulació d'un carnet d'aptitud de tinença d'animals, compliment de l'obligatorietat de la identificació dels animals de companyia i traçabilitat de l'animal en el decurs de la seva vida, és a dir, una vegada està identificat, si hi ha canvis del responsable de l'animal es pugui tenir sempre tota la trajectòria de la identificació.

En la taula de campanyes de comunicació i programes educatius posàvem com a fites de 3 a 18 anys i es prioritzava la formació i sensibilització, tant moral com ètica, integrada en els projectes educatius dels Centres educatius de la ciutat, i la formació prèvia i/o post-adopció obligatòria per a les persones responsables.

Llegeixo només les que posa prioritàries, no vol dir que les altres no ho siguin, el dossier amb tota la informació també el penjarem a la web perquè estigui disponible.

Llegeixo la taula tres, que parlava d'instruments de gestió i fixava com a prioritari la realització de campanyes d'esterilització, identificació i cens, formació i informació a adoptants i acompanyament en el procés d'adopció i la millora dels registres dels animals de companyia, també sortia potenciar xarxes de cases d'acollida i millorar l'adopció.

La idea és que a partir d'aquestes idees i d'aquestes mesures, que en el dossier estan molt més desglossades, fem la declaració de Barcelona per realment assolir l'abandonament zero dels animals de companyia i fer aquesta declaració arrel de la jornada feta per intentar anar cap a l'abandonament zero.

Fer una declaració que reculli aquelles accions que són prioritàries, com que tots els animals de companyia han d'estar identificats, censats i esterilitzats, per tal de facilitar la seva recuperació en cas de pèrdua, que la ciutadania ha de ser coneixedora de l'activitat que realitzen els Centres d'Acollida i han de compartir el repte per a l'abandonament zero i els propietaris dels animals de companyia han d'estar formats i informats sobre els drets i deures de la tinença responsable, i que és imprescindible canviar la normativa sobre venda d'animals, siguin establiments o per internet, sobre els GPP, sobre el control i l'obligació de l'esterilització dels animals de companyia i per desenvolupar el text refós del decret 2/2018, també que és necessari incorporar un projecte educatiu de ciutat envers la tinença d'animals on intervinguin tots els agents, que els Centres d'Acollida han de ser accessibles en transport públic per facilitar la tasca del voluntariat i l'accés d'adopció.

Igual que es fa una declaració, també s'insta i es fa una crida als agents ciutadans, entitats, col·lectius, Administració, perquè dins dels seus respectius àmbits d'actuació, i en la mesura de les seves capacitats, impulsin i prioritzin un seguit d'actuacions.

Això està en fase d'esborrany perquè és el que varem treballar a la jornada, m'agradaria enviar-ho a tothom perquè faci aportacions i esmenes, coneixent el que es va parlar a la jornada, i si no vau poder participar, pugueu afegir les vostres consideracions perquè sigui la declaració de Barcelona cap a l'abandonament zero.

I pel que fa a les actuacions, què és el que proposem?

Demanar la creació d'una Comissió Parlamentària per estudiar els canvis legislatius necessaris que ens aproximïn a un abandonament zero, per tenir aquesta mirada ampla, perquè això implica modificar el que demanem en legislació o categorització de GPP.

Millorar el registre dels animals de companyia, aquest compromís del Director General de Medi Natural que va estar en la cloenda de les jornades ho va proposar ell, per tant, pensem que està bé recollir-ho, si des de la Generalitat tenen la voluntat de la millora d'aquests registres.

Promoure i desenvolupar i donar suport a les campanyes d'identificació, cens i esterilització, no només a Barcelona sinó a la província de Barcelona -mirada més ampla-.

Impulsar projectes educatius i campanyes de comunicació per assolir l'abandonament zero, educar per una tinença responsable desenvolupant programes de formació obligatòria prèvia i/o post adopció que garanteixin un seguiment d'assistència sanitària i etològica per als animals difícils.

Tot això ho hem de redactar millor, però permeteu-nos aquest primer esborrany de propostes.

Promoure l'accessibilitat amb transport públic als Centres d'Acollida d'Animals de Companyia per afavorir la tasca de voluntariat i adopció.

Millorar la visibilitat dels Centres d'Acollida fomentant la creació de punts d'adopció a la ciutat i potenciar una xarxa de suport social des de les Administracions, la ciutadania i les entitats amb eines tecnològiques que facilitin la connexió.

Us passarem aquesta declaració perquè penso que al tenir-la totes les entitats i membres del Consell enforteix la declaració si està subscripta per les entitats i el Consell en general.

Sra. Anna Abad, Animal Help:

Quan un gos té la desgràcia que no és adoptat i passa temps i anys i anys, fins a quin punt s'arriba amb aquell gos que pot estar 6-7 anys tancat en una gàbia? Què passa amb aquell gos? i amb els gats també, això em preocupa moltíssim perquè és com si fos una cadena perpètua.

No sé si seria possible, això seria molt bo per als animals i per a l'Ajuntament també, i ho traslladaria també per a fora de Catalunya i fora d'Espanya, seria el següent: que hi hagués un espai per a aquells gossos que no tenen sortida, que s'han fet vells o que entren ja vells, si podria ser possible que poguessin tenir un espai per a ells, això seria molt important, no estar tancats tota la vida en una gàbia, que és terrible, és com dic una cadena perpètua, ja sé que és difícil, però també s'hauria de mirar de fer una cosa així, perquè també tenen dret a tenir una llibertat i no estar tota una vida en una gàbia.

I si no es pot fer això que proposo, què passa amb aquell gos que no surt mai, mai, i està aquests anys allà tancat? Ho pregunto i ho deixo aquí per si fos possible fer una cosa així. Seria molt bo per als gossos, per a l'Ajuntament i per a tots els barcelonins.

El Secretari, Sr. Vallbona dona la paraula a la Sra. Méndez i li demana si us plau, brevetat.

Sra. Carme Méndez, FEDAN:

Abans amb la meua intervenció he exposat la importància de la identificació i he vist que aquí també sortia, i vull aprofitar, com que ha vingut el responsable de la Guàrdia Urbana, que és importantíssim que hi sigui, per dir el següent:

Nosaltres vam fer un informe l'any 2005 on dèiem un seguit de qüestions que serien importants abordar per evitar l'abandonament i anar cap a l'abandonament zero. I una de les qüestions prioritàries que nosaltres vam visibilitzar, perquè portem 40 anys, és el tema de la identificació.

Hi ha persones que per moltes campanyes que fem si no identifiquen, si no ho han fet, no ho faran, i aquí vaig: La importància que la Guàrdia Urbana participi xequant a persones, doncs sempre ho hem dit, la veu a veu corre molt bé, només que se sancionin unes quantes persones corre la veu, i no dic sancionar ràpidament, per exemple, igual com es fa amb els parquímetres o amb els cotxes que no han passat la ITV, que se'ls hi doni el paperet perquè identifiquin, això fa que corri la veu, això ajudaria moltíssim a animar aquestes persones que identifiquessin el seu animal. Ho hem demanat per activa i per passiva i no ho aconseguim i veiem que no hi ha realment l'entusiasme i no veiem que això s'implementi.

Demano si us plau que consti en acta, i nosaltres ho tornarem a repetir les vegades que calgui però nosaltres com a agents socials no ho podem fer, depèn només dels agents de l'autoritat, a Barcelona, a la Guàrdia Urbana, i a altres poblacions a qui correspongui.

I dono suport al que ha dit l'Anna Abad, en el nou Centre, per exemple, es podria destinar un espai a un santuari.

El Secretari dona la paraula a la Sra. Anna Mulà, Vicepresidenta del Consell.

Sra. Anna Mulà, Vicepresidenta 2a del Consell:

El desembre del 2018 es va celebrar l'últim Consell Municipal, que en principi havia de ser l'últim Consell de la legislatura, doncs com sabeu se celebren dos Consells municipals l'any, en una ocasió es va fer un Consell Extraordinari per parlar del Zoo, a instància de l'Ajuntament i un altre extraordinari a instàncies de l'Ajuntament també, sobre els braus, i en aquest cas ha sigut el primer Consell Extraordinari després de demanar-ho una quarta part de les entitats membres del Consell i s'ha celebrat a Barcelona, cal remarcar-ho, i és positiu, perquè han funcionat els mecanismes de participació, de transparència que ofereixen les normes reguladores.

Jo recordo, quan vaig veure aquest e-mail que ha enviat aquesta associació que ha instat a aquest Consell, i a tots els membres, on hi havia moltíssimes persones, recordo que vaig pensar que el més eficaç seria convocar un Consell perquè d'altra manera no s'hagués pogut oferir o fer realitat aquest espai d'intercanvi, de posicions i de diàleg i d'evidències del que està passant, i sobretot el que ha de servir és per continuar amb aquest diàleg i evitar sacrificis i evitar l'abandonament a Barcelona per tal d'impedir que aquests gossos continuïn vivint amb aquestes condicions que ningú volem i que també funcionin aquests mecanismes de coordinació entre l'Ajuntament i la Generalitat perquè aquest és un problema que transcendeix en molts casos a l'Ajuntament de Barcelona i, per tant, amb aquestes jornades que es van celebrar el dia 28, que crec que van ser positives, doncs es doni continuïtat a aquesta feina de coordinació d'administracions i sobretot serveixi per evitar -i ara personalitzo- que per la nit ens vinguin tots aquests gossos a la nostra

ment i que tinguem la possibilitat que en un futur molt proper amb diferents mesures en origen i en prevenció arribem a un abandonament zero a Barcelona.

Sr. Frederic Ximeno, Vicepresident 1r del Consell:

Gràcies Vicepresidenta. Per tancar, posar sobre la taula els tres elements clau:

1. CAACB actual, està clar que hi ha moltes qüestions a resoldre, tant de l'espai físic, vull recordar-vos que aquest mandat hem fet els quiròfans, l'espai pre i post operator i l'espai d'hospitalització, com d'altres tipus, i vista aquesta perspectiva que encara hi haurem d'estar, -el mínim possible, però encara hi haurem d'estar-, iniciem també una acció de millora d'algunes actuacions que en el proper Consell ordinari les podran exposar, coses que han sortit a l'inici.

Millora de les gàbies d'entrada, la porta, pavimentació, millores en el CAACB actual referents a un altre tipus de millores relacionals, que han sorgit, un altre tipus de millora en el que puguem per incrementar el personal, amb més passejadors, veterinàries, amb responsables d'etologia i de conducta i amb tot el que puguem, etc.

Són 2 milions aproximadament, que entre una cosa i l'altre dediquem al CAACB, és insuficient, doncs haurem de buscar-ne més, per tant, aquesta és una qüestió que cal entomar, per tant el CAACB actual necessita aquestes millores físiques mentre no tenim el nou, millora de personal i de capacitats, i millores relacionals i de comunicació interna entre els voluntaris i externa. Per tant, queda apuntat i és una qüestió que s'ha d'abordar clarament.

2. Nou CAACB, hem d'accelerar, ja ho he exposat, és una qüestió imprescindible, seguirem treballant amb l'Ajuntament de Montcada, amb la Generalitat de Catalunya, perquè definitivament es posin sobre la taula les últimes condicions i puguem treballar el projecte i executar-lo.

3. Mentre hem de seguir fent tot això, és important abordar conjuntament aquestes demandes que ha apuntat la Carme, en referència a les conclusions de la jornada de l'altre dia, i conclusions de moltes converses que hem tingut en aquest Consell.

Penso que va ser interessant trobar-nos molta diversitat d'Administracions, Ajuntament de Barcelona, Generalitat de Catalunya, Diputació, altres Centres, etc.

Per tant, és important, si som capaços d'aglutinar una demanda, per exemple, pel que fa l'accessibilitat, és una demanda municipal, no hi ha més. Hi ha una sèrie de demandes que ha d'abordar de manera immediata cada un dels Ajuntaments, especialment el de Barcelona, però hi ha altres qüestions que són de modificacions legals, etc.

Penso que és important, 15 anys després d'una victòria social com la que es va obtenir és un moment per fer un replantejament i si treballem junts podrem empènyer en la identificació, esterilització, venda, i tots aquests elements molt clau que mereixen una revisió profunda de la

legislació, que ha servit per aquests 15 anys, però que ens ha de servir per als 15 propers amb aquest objectiu de l'abandonament zero.

Em sumo, per tancar, al plantejament que feia la Vicepresidenta Anna Mulà, aquest Consell Extraordinari es genera i es produeix emparat pel Reglament de Participació.

Hem provat de fer-ho durant tot el mandat com ha calgut, hem muntat la Comissió Permanent, aquesta Comissió ha fixat les ordres del dia dels Consells, hem fet els Consells corresponents, hem renovat la Comissió Permanent, i avui de manera acreditada, amb un terç dels participants han recolzat aquesta petició i aquí estem, i per tant, també us vull agrair que aquest camí de la intensificació de la participació i del treball conjunt sigui un fet i aquest Consell també ho és.

Moltes gràcies.

Hora final: 19.50h